

РЕШЕНИЕ

№ 4222

гр. София, 20.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 64 СЪСТАВ, в публично заседание на седми декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МИРОСЛАВА П. ИЛЕВА

при участието на секретаря АЛБЕНА Н. КИТАНОВА
като разглежда докладваното от МИРОСЛАВА П. ИЛЕВА Гражданско дело № 20211110142081 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.422 ГПК.

„Т.С.“ ЕАД е предявило искове по чл.1 49, ал.1, т.3 ЗЕ и чл.86, ал.1 ЗЗД срещу „С***“ ЕООД за сумата от 161,35 лева – цена за доставена топлинна енергия за периода 01.01.2018г. – 31.03.2018г. по силата на писмен договор от 01.08.2014г. до имот на адрес : гр. С***, аб. № **, ведно със законната лихва от 13.11.2020г. (дата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение) до окончателното плащане, за сумата от 52,64 лева – обезщетение за забава в размер на законната лихва върху последната главница за периода 03.03.2018г. – 26.10.2020г., за сумата от 4,64 лева – цена за извършена услуга дялово разпределение за периода 01.02.2018г. – 31.03.2018г. , ведно със законната лихва от 13.11.2020г. (дата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение) до окончателното плащане и за сумата от 1,10 лева – обезщетение за забава в размер на законната лихва върху последната главница за периода 31.03.2018г. – 26.10.2020г., за които вземания е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК по ч.гр.д. № 56450 по описа за 2020г. на СРС, 64 -ти състав.

Ищецът твърди, че ответникът е потребител на топлинна енергия за небитови нужди за процесния имот въз основа на сключен между страните писмен договор за продажба на топлинна енергия. Разпределението на топлинната енергия в сградите - етажна собственост се извършвало по системата на дяловото разпределение, извършвано през процесния период от „Т***“ ЕООД. Ответникът не изпълнил задължението за плащане на сумите за топлинна енергия в предвидените срокове, а именно след изтичане на 20 – то число на месеца, следващ този, за който се отнася задължението.

Ответникът е подал отговор на исковата молба, с който възразява, че е погасил процесните задължения чрез плащане, извършено на 20.04.2022г.

Третото лице – помагач на страната на ищеца – „Т***“ ЕООД, не е взело становище по предявените искове.

С възражението за извършено плащане на претендираните задължения ответникът е признал възникване на предявените права в претендираните размери. Ищецът е оспорил погасителния ефект на извършеното плащане относно процесните задължения. Той се позовава на това, че в платежното нареждане не е посочен конкретен абонатен номер, за

който се отнася плащането, поради което ищецът е отнесъл извършеното плащане по следния начин : относно процесния аб. № 3** сума от 87,26 лева е отнесена в погашение на задължение за м.01.2021г. и относно непроцесния аб. № 3** сума от 132,53 лева е отнесена в погашение на задължение за периода м.01.2021г. – м.03.2022г.

Видно от приетото като доказателство платежно нареждане от 20.04.2022г. (л.68), ответникът е платил на ищеца сумата от 219,79 лева с посочено основание „топлинна енер. м.01.2018г. – м.03.2018г. „С***“ ЕООД, ЕИК 8***“. Действително в така посоченото основание не е обозначен абонатен номер и при условие, че ответното дружество е титуляр на повече от един абонатен номер при топлопреносното предприятие следва да се изследва кое задължение е погасено. В случая съдът приема, че ответникът е упражнил правото си на избор по чл.76, ал.1, изр.1 ЗЗД при наличие няколко еднородни задължения към ищеца да заяви, кое от тях погасява. Следва да бъде съобразено обстоятелството, че в основанието за плащане в платежното нареждане е посочен период на задължението за цена за топлинна енергия, а именно м.01.2018г. – м.03.2018г., съвпадащ с процесния период. При това ищецът е следвало да отнесе плащането в погашение на задължение на ищеца именно за сочения период. Вместо това обаче ищецът е отразил плащането в погашение на задължения за следващи периоди, без да се съобрази с обвързващия кредитора избор на длъжника да посочи кое от няколкото еднородни задължения погасява. Не се твърди и не се установява освен за процесния аб. № ** към датата на извършеното плащане да е било налично непогасено задължение по друг абонатен номер с титуляр ответното дружество за сочения в платежното нареждане период, а именно м.01.2018г. – м.03.2018г. След като от ответника е упражнено право на избор да посочи кое задължение плаща, като индивидуализацията на задължението следва от конкретно посочения период на непогасеното задължение, този избор е обвързващ за кредитора – в този смисъл са задължителните разяснения съгласно т.1 от Тълкувателно решение № 3/2017г. по тълк.д. № 3/2017г. на ОСГТК на ВКС.

От горното следва, че процесните задължения са валидно погасени чрез плащане, извършено в хода на процеса, което обстоятелство съдът следва да съобрази съгласно чл.235, ал.3 ГПК, поради което исковете следва да се отхвърлят.

По разноските:

Искане за присъждане на разноски е направено само от ищеца. С плащането на задълженията ответникът е признал исковете, но в същото време е дал повод за завеждане на делото, след като не е платил процесните задължения в установените срокове. При това няма основание за освобождаване на ответника от задължението за разноски – арг. чл.78, ал.2 ГПК. При това на ищеца следва да се присъдят разноски за настоящото производство общо в размер на 125 лева (държавна такса от 25 лева и юрисконсултско възнаграждение, определено от съда в минимален размер от 100 лева съгласно чл.78, ал.8 ГПК, вр. чл.25, ал.1 НЗПП предвид ниската правна и фактическа сложност на делото) и за заповедното производство – сумата от 75 лева.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените по реда на чл.422, ал.1 ГПК искове по чл.79, ал.1 ЗЗД, вр.чл.149, ал.1, т.3 ЗЕ и чл.86, ал.1 ЗЗД от “Т.С.” ЕАД, ЕИК 8**, със седалище и адрес на управление: гр.С*** срещу „С***“ ЕООД, ЕИК 8**, със седалище и адрес на управление : гр. С** за сумата 161,35 лева – цена за доставена топлинна енергия за периода 01.01.2018г. – 31.03.2018г. по силата на писмен договор от 01.08.2014г. до имот на адрес : гр. С***, аб. № **, ведно със законната лихва от 13.11.2020г. (дата на подаване на заявление за издаване на

заповед за изпълнение) до окончателното плащане, за сумата от 52,64 лева – обезщетение за забава в размер на законната лихва върху последната главница за периода 03.03.2018г. – 26.10.2020г., за сумата от 4,64 лева – цена за извършена услуга дялово разпределение за периода 01.02.2018г. – 31.03.2018г. , ведно със законната лихва от 13.11.2020г. (дата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение) до окончателното плащане и за сумата от 1,10 лева – обезщетение за забава в размер на законната лихва върху последната главница за периода 31.03.2018г. – 26.10.2020г., за които вземания е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК по ч.гр.д. № 56450 по описа за 2020г. на СРС, 64 -ти състав.

ОСЪЖДА „С***“ ЕООД, ЕИК 8**, със седалище и адрес на управление : гр. С** да плати на “Т.С.” ЕАД, ЕИК 8**, със седалище и адрес на управление: гр.С*** на основание чл.78, ал.1 ГПК сумата от 125 лева – разноски за настоящото производство и сумата от 75 лева – разноски за заповедното производство.

Решението е постановено при участието привлеченото на страната на ищеца трето лице – помагач „Т***“ ЕООД, ЕИК 130036512, със седалище и адрес на управление: гр.София, ул.“Проф. Г.Павлов“ № 3.

Присъдените в полза на ищеца суми могат да бъдат внесени по следната банкова сметка : IBAN : BG48SOMB 9130 1011 2533 02, BIC : SOMBBGSF, „Общинска банка” АД, ФЦ „Красно село”.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му.

На ответника препис от решението да се връчи на адрес : гр. София, ул. „Христо Белчев“ № 2, ет.6, кантора № 23.

Съдия при Софийски районен съд: _____